

αὐτῶν Ὀμηρίδης περπατοῦσε μὲ παρτοῦφρες. Ὁ δυστυχὴς Μιτσοπούλος ἐτρομαξέ μεχρι λειποθυμίας· τὸν ἔσωσε δὲ ἐκ τῆς λειποθυμίας ὁ μελλων δῆμαρχος διὰ καταβρέγματος.

Εἰς μίαν τῶν σφραγισθεῖσων καὶ σταλειςῶν εἰς τὸ πρωτοδικεῖον καλπῶν ἀντιπρόσωπος ἦν ὁ ἴδιος ὑποψήφιος!!! Διότι καὶ αὐτὸς ὁ ἐξευτελισμὸς ἐγινε μετὰ τὰς σφοδρὰς ἐνεργείας νὰ στέκωνται ἀντιπρόσωποι εἰς τὰς κάλπας καὶ νὰ ρίχνουν μόνοι τὰς ψήφους τῶν.

Ἀναχωρεῖ λαβὼν κανονικὴν ἄδειαν διὰ τὰ λουτρά τῆς Αἰδης τοῦ ὁλοχαγοῦ τοῦ πεζικοῦ καὶ ὑποφρούραρχος Ἀθηνῶν κ. Νικόλαος Ἀξελός. Ἐξ Αἰδης τοῦ ἴσως ἐπισκεφθῇ καὶ τὸν Βόλον, ἡ νεολαία τοῦ ὁποίου εἶνε κατεκτημένη πλέον ὑπὲρ τῶν μεγάλων πατριωτικῶν αἰσθημάτων τοῦ γενναίου πελεμιστοῦ κατὰ τὴν θεσσαλικὴν ἐπανάστασιν.

Ἐπέτυχεν ἄρκετὰ καλὰ τὸ Υἱὸ τοῦ Καπέλλο τοῦ Λαμπρῆ εἰς τὸν Ἀπόλλωνα ὑπὸ τοῦ θιάσου Ἀλεξιάδου, τῶν πλείστων ἡθοποιῶν ὄντων λίαν καλῶς μελετημένων, τοῦθ' ὅπερ εἶνε πλέον εἰδικότις τοῦ κ. Ἀλεξιάδου, διακριομένου ἐπὶ αὐστηρότητι προσεγγίζουσα σχεδὸν πρὸς τὸν παροιμιώδη τοῦ κ. Λεκατσά ὡς διευθυντοῦ θιάσου. Καὶ ἡ μετάρρασις δὲ τοῦ φίλου κ. Λεωνάρδου, ἀθηναϊκωτάτη εἰς τὸν διάλογόν του, ἤρρεσε πολὺ.

Ἐξεδόθη τὸ φυλλάδιον τοῦ Ἰουνίου τοῦ εἰκονογραφημένου περιοδικοῦ Ἀττικοῦ Μουσείου, περιέχον ἐν ἐξωφύλλῳ τὴν εἰκόνα τοῦ ἀποβιώσαντος τμηματάρχου τῶν δημοσίων ἔργων Δημητρίου Σκαλιστήρη, ὡραιότατην χαλκογραφίαν τοῦ ἐν τῇ Σχολῇ τῶν Τεχνῶν Καθηγητοῦ Ρομπέρ. Καὶ πάλιν ποικίλον τὴν ὕλην καὶ πλούσιον εἰς εἰκόνας, ἐπὶ ὡραίου χάρτου, ἄριστα τυπωμένον, τερπνὸν τὴν θέαν καὶ τὴν ἀνάγνωσιν καὶ τόσον φθινὸν, φράγκα μόνον τρία δι' ἐξάμηνον συνδρομὴν.

Προσεχῶς ἐκδίδεται τὸ πρῶτον πρωτότυπος πραγματεία ἐκ τριῶν τυπογραφικῶν φύλλων περὶ Ῥοκρητικῆς ἢ Ἠθοποιίας ὑπὸ τοῦ κ. Ἠλία Ὁρολογά φοιτητοῦ τῆς Φιλολογίας καὶ ἐνὸς τῶν λατρευτῶν τοῦ θεάτρου. Αἱ πηγαὶ τῆς πραγματείας ἔσονται καθαρῶς ἀρχαῖαι.

ΤΑ ΕΝ ΚΡΗΤΗΙ

(ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Χανία, 4 Ἰουλίου

Ἐπιστέλλω ὑμῖν τὰ νεώτατα περὶ τοῦ ἀπασχολούτος τὴν νῆσόν μας βακουφικοῦ ζητήματος :

Καὶ πρῶτον ἡ ἀνὰ τὰς ἀνατολικὰς τῆς νήσου ἐπαρχίας περιοδεία τοῦ Γενικοῦ ἡμῶν Διοικητοῦ ἔλκει, κατέλκει δὲ εἰς ἐν μηδενικόν. Οὐδεμίαν ἀφορμὴν ἔχει ὅπως μὲν εὐχαριστημένος ἐκ τῆς δεξιώσεως, ἧς ἔτυχεν ἐκ μέρους τῶν κατοίκων ἐ.κ. Φωτιάδης, αἱ δὲ ὑπὲρ τζαμιῶν συνηγορίαι τοῦ δὲν ἐφάνησαν τόσον πειστικαί. Τουτοῦ ἐνεκεν ἐθεώρησε φαίνεται συντελεστικὸν εἰς τὸν σκοπὸν τοῦ τὸ μέτρον τῶν φυλακίσεων, κατὰ διαταγὴν δὲ αὐτοῦ συνελήφθησαν καὶ ἐφυ-

λακίσθησαν ἐν διαφόροις ἐπαρχίαις 40 πρόκριτοι χάριν ἐκφοβισμού. Καὶ τὸ μέτρον ὁμῶς τοῦτο ἐναυάγησε· διότι οὔτε ἐπτοήθησαν οἱ ἄνθρωποι ἐκ τῶν συλλήψεων τούτων, οὔτε πάλιν ἐξετράπησαν εἰς βιαιότηας κατὰ τῶν ἀρχῶν, ὡς θὰ ἐπόθει ἴσως ἡ Διοίκησις, ἥτις, ὡς ἔχουσι σήμερον τὰ πράγματα, μόνον διέξοδον δύναται νὰ εὑρῇ εἰς μίαν ἐπανάστασιν τοῦ λαοῦ. Οἱ Κρήτες συνετῶς καὶ εὐτόλμῳ φερόμενοι περιορίζονται ἐμμένοντες εἰς τὰ ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως ψηφισθέντα, ὑπέκοντες δὲ εἰς τὰς συμβουλὰς τῆς ἐλληνικῆς κυβερνήσεως ἀποφεύγουσι νὰ προβῶσιν εἰς πράξεις, αἵτινες θὰ ἠδύναντο νὰ χαρακτηρισθῶσιν ὡς παραβίασις τῆς νομιμότητος. Εὐτυχῶς καθ' ἃς ἔχω θετικὰς πληροφορίας, τὸ ζήτημα εἰσῆλθεν ἤδη ἐν Κωνσταντινουπόλει εἰς τὴν ὁδὸν τῶν διπλωματικῶν διαπραγματεύσεων, ἐλπίζεται δὲ ὅτι ταχέως θὰ λάβῃ μίαν λύσιν, ἥτις θα θέσῃ τέλος οὕτως ἢ ἄλλως εἰς τὴν ὑφισταμένην ἐκκρεμὴν κατάστασιν· διότι εἶνε ζήτημα, ὅπερ ὡς ἐκ τῆς φύσεως αὐτοῦ δὲν ἐπιδέχεται μακρὰς ἀναβολάς.

Καὶ ἐκ Ρεθύμνης ἡγγέλην σήμερον ὅτι στρατὸς ἐξῆλθεν εἰς τὰ βακουφικὰ χωρία. Παρομοία ἐξοδος στρατοῦ ἐγένετο προηγουμένως καὶ ἐξ Ἡρακλείου ἀνευ ἀποτελέσματος ὁμῶς, ἐγένετο δὲ τὴν παρελθούσαν Δευτέραν καὶ ἐκ Χανίων εἰς Ἀποκόρωνα, ἐνθα προὐκάλεσε συνάθροισιν τῶν κατοίκων τῆς ἐπαρχίας καὶ ἐντονον διαμαρτυρήσιν, ἥτις ἐπήνεγκε τὴν ἀναστολὴν πάσης περαιτέρω ἐνεργείας τοῦ στρατοῦ. Τὴν διαμαρτυρήσιν ταύτην οἱ Ἀποκορωνιώται ἐπέδωκαν τῷ Διοικητῇ ἡ μουτσαρίφη Σφακιῶν Λεωνίδα πασᾶ. Πῶς σὰς φαίνεται ὁ συνδυασμὸς τοῦ ὀνόματος «Λεωνίδα» μὲ τὸν τίτλον «πασᾶς»; Δὲν ἀναμνησθεὶς ἀμέτῳ τὴν σχέσιν, ἥτις ὑπῆρχε μετὰ τῆς Λεωνίδα καὶ Ἐφιάλτου; Ἐχομέν τινας τοιοῦτους καὶ ἐν Κρήτῃ δυστυχῶς...

Ἐν τούτοις ἐνῷ ἡ Διοίκησις διὰ τοιούτων μέτρων ἀγωνίζεται νὰ εἰσπράξῃ τὴν βακουφικὴν δεκάτην, οἱ κάτοικοι τῶν ὑπὸ τὴν κατηγορίαν ταύτην ὑπαγομένων χωρίων ἐξακολουθοῦσι νὰ συλλέγουσι τοὺς καρπούς τῶν, χωρὶς οὐδένα νὰ πληρώνωσι φόρον.

Κύδων.

Η ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΕΚΛΟΓΗ

(ΕΚΤΑΚΤΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Πειραιεὺς, 4 Ἰουλίου.

Θὰ γνωρίζετε βεβαίως πιστεύω ἐκ τῆς ἀλληλογραφίας τοῦ τακτικοῦ ἀνταποκριτοῦ σας, ὅτι ὁ Ἀφεντούλης ἐν τινὶ λόγῳ αὐτοῦ ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Τρ. Μουτζοπούλου κατηγόρησεν τοὺς Σκυλιτιστὰς ὡς ξυπόλητοι, καὶ ὡς ἐκ τούτου ἔλαβον οἱ Σκυλιτισταὶ ἀπὸ τότε τὴν ὀνομασίαν ταύτην· οἱ δὲ τοῦ Μουτζοπούλου ὡς ἐκ τοῦ σημείου αὐτῶν (κορδέλλα κοκκίνη ἐπὶ τῆς κομβιοδόχῃ· καὶ σημαίων κοκκίνων ἐπὶ τῶν καλπῶν), ὠνομάσθησαν κόκκινοι.

Μετὰ τὴν διαδήλωσιν τοῦ Μουτζοπούλου τῆς Παρασκευῆς ἐγένετο διαδήλωσις ὑπὲρ τοῦ Μουτζοπούλου ὑπὸ τοῦ ὑποψηφίου συμβούλου καὶ βιομηχανοῦ Κ. Βασιλειάδου μετὰ τῶν ἐργατῶν αὐτοῦ καὶ ὑπὲρ τοῦ Σκυλίτη δι' ἀμαξοδρομίαν. Χθὲς δὲ (Κυριακὴν) πρῶταν κατέβησαν ἐξ Ἀθηνῶν 45 ἀμαξαὶ ἐκ Στεμνιτιστῶν καὶ Ἀθηναίων ἐκλογέων, τὸ ὅλον συμποσυνμένων εἰς 220 ὑπὲρ τοῦ Τρ. Μουτζοπούλου, ὡσαύτως καὶ περὶ τοὺς 80 ἦλθον ἐκ Λαυρίου ὑπὲρ τοῦ ἰδίου· ὁ δὲ Σκυλίτης διωργάνωσε διαδήλωσιν (μετὰ σημαίας ἐγούσης πόδι ἀξυπόλητον καὶ ἄνωθεν αὐτοῦ «ζήτω ἡ ἀντιπολί-

τευσας») ἐξ ἰδικῶν του, ζυπολήσας αὐτοὺς ὅπως πραγματο- ποιήσωσι τὴν ὀνομασίαν των· καθ' ὅλην δὲ τὴν ἡμέραν ἔτρε- χον οὕτω ὡς καὶ οἱ τοῦ Γρ. Μουτζοπούλου, ἀνὰ τὰς ὁδοὺς μετὰ τῶν σημαίων των ζητωκραυγάζοντες καὶ παλαμακί- ζοντες ὑπὲρ τοῦ υποψήφιου των.

Ὁ Μουτζόπουλος μέχρι τῆς μεσημβρίας ὑπερέβαινε τὸν Σκυλίτσην κατὰ 400—500 ψήφους· ἀφ' οὗ εἶδε τοῦτο ὁ Σκυλίτσης, ἂν καὶ διὰ τῆς ἐξαγορᾶς μετὰ μεσημβρίαν (ἐν τῇ πλατείᾳ τοῦ «Κοραῆ» τῶν δύο τμημάτων) 40 ψήφων ἀνὰ 50 φράγκα ἕκαστον, οὐδὲν κατώρθωσεν, ἀπεράσισεν ὅπως δι' ἄλλου μέσου ὑπερτερήσῃ τὸν Μουτζόπουλον, πρὸς τοῦτο δὲ μετεχειρίσθη ὡς ὄργανον τὸν Γεώργιον Καλαμβοκίδην υποψήφιον σύμβουλόν του, ὅστις καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν διέ- διδεν ὅτι εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Μουτζοπούλου ὁ ἱερεὺς Ἀθα- νάσιος Πάλλης (φοβερὸς κομματάρχης Μουτζοπούλου) ὀρκί- ζει εἰς τὸ Εὐαγγέλιον τὸν λαόν. Ὁ λαὸς τοῦ Σκυλίτση το- σοῦτον ἐπίστευσεν ἢ μᾶλλον ἠθέλησε νὰ πιστεύσῃ εἰς τὰς ραδιουργίας ταύτας, ὥστε συμποσωθείς περὶ τὰς 8 ἡμερῶν, (καθ' ὅτι καὶ ἐξ Ἀθηνῶν εἶχον καταβῆσαι ἐνταῦθα πρὸς ἐπί- δεξιζιν περὶ τοὺς 300) κατέκλυσε τοὺς πέρυξ τοῦ γραφείου Μουτζοπούλου δρόμους, φωναζόντων ἀπάντων «ὄξω ὁ παππᾶς»· εἰ δὲ καὶ ἐστάλησαν περὶ τοῦ· εἰκοσιν Σκηλιτσι- στὰς ἐντὸς τοῦ γραφείου ὡς ἐπιτροπὴ νὰ ἀνερυνήσωσιν αὐτὸ μήπως ὑπάρχῃ ἐντὸς ὁ παππᾶς καὶ ἀνεγνώρισε τὴν πλάνην των, οὐχ ἦττον ὅμως ὁ λαὸς δὲν διελύετο ἂν καὶ φρουρὰ ἀρ- κετὴ ὑπῆρχεν ἐκ πεντήκοντα σχεδὸν ἰππέων, ἐφίππων χωρο- φυλάκων καὶ ἐνόπλων κλητῆρων· ἀνεπαρκὲς ὅμως ἦτο διὰ τοιαύτην περίστασιν, μέχρις ὅτου ὁ φρούραρχος Ἀμπάτης ἀφίκετο ἐν τῷ τόπῳ τοῦ ἀναβρασμοῦ μετὰ τοῦ υποψηφίου Σκυλίτση, ὅστις παρέλαβε τοὺς ζυπολήριδες ζητωκραυγά- ζοντας ὑπὲρ τοῦ ἀρχιζυπολήρη καὶ διηυθυνθὲν εἰς τὸν τόπον τῆς ἐκλογῆς, ἐπαναληφθεὶς τῆς πρὸς στιγμὴν ἐπὶ μίαν ὥ- ραν 7—8 διακοπείσης ψηφοφορίας.

Ἔως ὅτου ἐξῆλθον ἐκ τῶν καλπῶν τὰ γνωστὰ ὑμῖν ἀπο- τελέσματα.

Καὶ ὁ μὲν Δημόκας ἔλαβε ψήφους 573, ὁ δὲ Μουτσόπου- λος 1173, ὁ δὲ Σκυλίτσης 1263.

Ἐκ τῶν ἐπιτυχόντων πατέρων οἱ κύριοι Τσαβάρης, Γεώρ- γιος Βραχνός, Καναδάκης, Κουτσούκος εἶναι τοῦ Μητσοπού- λου, οἱ δὲ Ἀργυριάδης καὶ Λουκόπουλος τοῦ Σκυλίτση, ὁ δὲ Κύριος ἀνεξάρτητος.

Ἐκ τῶν Συμβούλων πάλιν οἱ κύριοι Κ. Πεπεμούντας, Χρι- στοφίδης, Ζιζήλας, Ἀναστ. Πεπεμούντας, Α. Δαμάσκος, Γ. Ζωγράφος, Ι. Σκαλοῦνος, Βασιλειάδης εἶναι τοῦ Μουτσοπού- λου φίλοι, οἱ δὲ Βίκτωρ Ὀριγώνης, ἱατρός, Ἀλ. Μελετόπου- λος, Λυμπεράκης, Α. Ρετσίνας, Καλαμβοκίδης, Κ. Πανα- γιωτόπουλος, Ν. Παγκώστας, Γ. Καψαμπέλης, Χρ. Σταμα- τόπουλος καὶ Ι. Μέρμηγκας τοῦ Σκυλίτση.

Αὐτὰ εἶναι τὰ ἐκλογικὰ μας, λαβόντα καὶ ἐνταῦθα χροιάν καθαρῶς κοινωνικὴν καὶ δυνάμεθα νὰ εἰπωμεν δημοκρατικὴν ἢ ὁ υποψήφιος· ἐν θριάμβῳ καὶ ἀλλαλαγῇ ἐνίκησεν ἀντίπα- λον σοβαρὸν, σχεδὸν ἄρχοντα τοῦ τόπου. Εὐχόμεθα εἰς τὸν κ. Σκυλίτσην τὴν αὐτὴν ἐπιτυχίαν καὶ ἐν τοῖς ἔργοις.

Ἔκτακτος.

ΠΑΡΑ ΤΟΝ ΕΒΡΟΝ

(ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Φιλιππούπολις, τῇ 28 Ἰουνίου.

Ἐν τινι τῶν προηγουμένων φύλλων τοῦ *Μῆ Χάρεσαι* ὁ κ.

Π. Γεννάδιος, γράφων περὶ γεωργικῆς παιδεύσεως ἐν Ἑλ- λάδι, ἀναφέρει ὅτι ἡ Ρουμανία ἔχει πρὸ πολλοῦ γεωργικὴν σχολὴν, ἡ Σερβία ὁμοίως, σήμερον δὲ ἰδρύεται καὶ ἐν Βουλ- γαρίᾳ. Ἡ ὑπαρξὶς σχολείου γεωργικοῦ ἐν ταῖς ἀνωτέρω χώραις οὐδὲν βεβαίως ἔχει τὸ σπάνιον ἢ περίεργον, διότι ἐπὶ τέλους εἰσὶ κράτη ἀνεξάρτητα, ἀλλὰ βεβαίως καὶ ὁ κ. Γεννάδιος καὶ πᾶς ἐπιθυμῶν τὴν ἀληθῆ ὕλικὴν ἀνάπτυξιν τῆς Ἑλλάδος θὰ θαυμάσῃ μανθάνων ὅτι καὶ ἡ Ἀνατολικὴ Ρωμανία, μόλις αὐτὸν νομηνθεῖσα, ἐκ τῶν πρωτίστων αὐτῆς μελημάτων ἐνόμισε καὶ τὴν ἰδρυσιν γεωργικῆς σχολῆς, καὶ ἤδη ἔχει τοιαύτην λειτουργοῦσαν.

Ἡ σχολὴ αὕτη εἶνε ὠραῖον οἰκοδόμημα, οὐτινος ἡ κατα- σκευὴ ἐστοίχισε περὶ τὰς 4,000 λίρῶν τουρκικῶν, ἰδρῦθη δὲ παρὰ τὴν Κατούνιτσαν, χωρίον ἡμίσειαν ὥραν ἀπέχον τῆς Φιλιππουπόλεως διὰ τοῦ σιδηροδρόμου. Ἐπὶ τοῦ πα- ρόντος ἔχει πέντε καθηγητὰς, ὧν ὁ εἰς ἑλλήν ἐγχώριος, ἀ- ρίστα ποιησάμενος σπουδὰς εἰς Μομφελιὲ, καὶ 60 περίπου μαθητὰς. Πλουτίζεται καθ' ἑκάστην δι' ἐνοικί- χου 2,000 στρεμμάτων γαιῶν ἐκλεκτῶν πρὸς χρῆσιν αὐτῆς καὶ διδασκαλίαν τῶν μαθητῶν.

Οἱ Βούλγαροι, φύσει ἀγαπῶντες τὴν γεωργίαν, καὶ μό- νον σχεδὸν αὐτὴν ἐπάγγελμα ἔχοντες, θὰ κατορθώσωσι μετ' ὀλίγων ἐτῶν ἀράδην νὰ ἐπιδώσωσιν κίς αὐτὴν, τε- λειοποιούμενοι ἐπὶ τὸ ἐπιστημονικώτερον εἰς ἔργον, ὅπερ καὶ ἤδη ἐπιμελοῦνται μᾶλλον τῶν λοιπῶν ἐνταῦθα ἐθνικο- τήτων. Πρὸς ἀπόδειξιν τούτου ἀρκεῖ μόνη ἡ μετὰ βίας ἀπὸ τῆς νομαρχίας Ἀδριανουπόλεως εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Ρωμυ- λίαν. Ἡ διαφορὰ εἶνε καταπληκτικὴ. Ἐκεῖ ἀραιὸς πληθυ- σμός καὶ χωρία ὥρας ἀπ' ἀλλήλων ἀπέχοντα· ἐδῶ συμπα- γῆς καὶ πυκνὸς πληθυσμός. Ἐκεῖ ὠραῖα καὶ ἀναπεπταμέναι πεδιάδες ἀκαλλιέργητοι, λύπην προξενούσαι τῷ ὁρῶντι, ἐδῶ πανταχοῦ ἀγροὶ καλλιεργημένοι μετὰ χρυσὰ των λήϊα κυματίζοντα. Τοῦτο ἐξηγεῖ καὶ τὴν πλειονοψησίαν τῶν Βουλγάρων ἐν τοῖς μεσογείοις. Ὁ ἑλλήν φύσει ζωηρὸς καὶ ἀεικίνητος δὲν ἀγαπᾷ νὰ συνδέσθῃ μετὰ τὴν χώραν του, κα- τεργαζόμενος αὐτήν, ἀλλὰ ῥέπει πρὸς τὰς παραλίας καὶ τὴν θάλασσαν. Τοῦτο ἀπ' ἀρχαιοτάτων χρόνων συνέβαινε, τοῦτο καὶ νῦν ἐν πολλοῖς ἐπικρατεῖ. Διασπαρέντες παντα- χοῦ γῆν, καταλαβόντες καὶ τὰς μᾶλλον ἀπομεμακρυσμένας παραλίας, ἡλάττωσαν τὸν κεντρικὸν πληθυσμὸν τῆς κυρίως Ἑλλάδος καὶ τῶν γειτονικῶν χωρῶν, ἀλλαχοῦ μὲν ἐκφυλι- σθέντες, ἀλλαχοῦ δ' ἀπολέσαντες γλώσσαν, ἦθη καὶ ἔθιμα. Οἱ Σλάβοι τοῦναντίον, τὴν μόνιμον ἀγαπῶντες κατοικίαν, γεωργοῦντες τὴν γῆν καὶ διὰ τοῦ ἰδρώτος αὐτῶν καταβρέ- χοντες αὐτήν, συλλαμβάνουσιν οἰνοὶ ἐρωτα πρὸς αὐτήν. Φύσει δὲ γόνιμος λαὸς, ἀπηλλαγμένοι τῶν πλείστων κοινω- νικῶν ἀναγκῶν, προωρότατα νυμφευόμενοι καὶ τεκνοποιῶν- τες εἰς βαθμὸν ἀπίστευτον, αὐξάνονται καὶ πληθύνονται, τάχιστα ἀποτελοῦντες ἀβραμιαῖας οἰκογενεῖας. Νομίζει τις ὅτι μόνον δι' αὐτοὺς ἐγένετο τὸ δοθὲν ὑπὸ τοῦ Κτίστου παράγγελμα τῷ πρώτῳ ἀνθρωπίνῳ ζεύγει. Καὶ ἐν τούτῳ κυρίως ἐγκτεται, κατ' ἐμὲ, εἰς τῶν μεγίστων κινδύνων τοῦ τε ἐνταῦθα καὶ ἐν Μακεδονίᾳ ἑλληνισμοῦ. Τοῦ προτερήμα- τος δὲ αὐτῶν τούτου κάλλιστα ἐπωφελοῦνται, ἐργαζόμενοι ἐπὶ σχεδίου εὐρισκομένου. Εὐρίσκοντες κενὰ, διὰ τοῦτον ἢ δι' ἐκεῖνον τὸν λόγον σχηματιζόμενα, πληροῦσι αὐτὰ ἐκ τοῦ περισσεύοντος πληθυσμοῦ των. Ἐν τῇ ἑλληνικωτάτῃ κωμοπόλει Στενιμάχῳ π. χ. πρὸ δύο περίπου δεκαδῶν ἐ- τῶν οὐδεὶς ὑπῆρχε Βούλγαρος, καὶ ἤδη ἀριθμοῦνται κατὰ χιλιάδας, καθ' ἑκάστην εἰσδύοντες, ἐγείροντες δὲ οὕτως ἀ- παιτήσεις ἐπὶ τε τῆς κωμοπόλεως καὶ τῆς διοικήσεως αὐτῆς.